

GYÖRKE SERES KLÁRA

Még egyszer...

Szeretnék még egyszer
találkozni veled... Körülölelné
bennünket a csend.
Kezem kezedbe tévedne
nesztelen, vállad vállamhoz
simulna csendesesen.
Szemed szemembe mélyed,
idézve régi emléket.
Mosolyod olyan, mint egykoron.
Most is szeretsz, érzem, tudom.

Egyszer még találkoznék veled!
Szívemre simulna remegő szíved.
Ölelnék egymást szótlanul,
nem sejtve, utolsó búcsú volt...

Rózsaliget

Számos kert még beleférne
a hatalmas Ligetbe, több száz
színes rózsza virít illatfelhőt lehelve.
Nem látni a Liget végét, végtelen.
Ilyen csodát még nem láttam,
virágszőnyeg előttem, színorgia,
illatfelhő, összekulcsolom kezem.
Isten kertje ez a Liget,
virágot szedni nem lehet!
Mebontaná a szépségét, sírnának
a levelek. Ezt csak némán,
kitárt szívvel, gyönyörködve nézheted.

Magával ragad az élmény,
amit soha nem feledsz...
Gondolatban üldögélek egy hófehér
kis padon, nem tudom, ébren
vagyok, vagy álmodom?
Hála tölti be szívemet, hogy
e csodát láthatom, Isten kertjét
nem feledem, a lelkembe fogadom...
Meghatódva azt sem érzem, hogy
nesztelen könny pereg az arcomon...

Időkerék

Elsuhan a HÉTFŐ,
Követi a KEDD.
Készül a SZERDA,
CSÜTÖRTÖK integet.
Kopogtat a PÉNTEK,
A SZOMBAT kacag.
Ünnep a VASÁRNAP!
Pihenni szabad.
Egymás után jönnek,
hisz barátok ők,
jól megértik egymást,
nem irigykedők.
Repülnek a napok, hetek,
hónapok, hónapokból év lesz,
s már unokát ringatok.

Véges, földi létünk
meddig tart? Titok!
HÁLÁS SZÍVVEL KÖSZÖNÖK
MINDEN ÚJ NAPOT!

Képzeld el... irodalmi folyóirat: <http://www.kepzeldel.hu>.